

DEVECSERI ÚJSÁG

A TELEPÜLÉS KÖZÉLETI LAPJA

Rendkívüli tanévzáró

Remélhetőleg nem sokszor kerül már ilyen jelző településünk iskolájának tanévzáró rendezvénye elé. De hogyan is jellemezhető egy olyan záróesemény az iskola életében, ahol az igazgatónő beszédének kezdeteként azt mondta: „túléltük a tanévet”.

2010/2011-es tanév ösztöndíjasai

Milyen igaz is ez a megállapítás, hiszen Kovács László alpolgármester köszöntőjében maga is úgy fogalmazott, hogy embertpróbáló tanévet zárt oktatási intézményünk, miután a himnusz hangjai után Ungor Vanessza 1. a osztályos tanuló szavalatával megkezdődött az ünnepély.

Kovács László megfogalmazta az iskolával kapcsolatos legfontosabb célt: a tanulólétszám növelését, amihez, mint mondta, elengedhetetlen a szülők, az önkormányzat és mindenki közös akarata, elhatározása ennek érdekében. Ezek után köszönetét fejezte ki az adományozóknak, akik hozzájárultak az oktatás még színvonalasabbá tételéhez, a szülőknek, akik bizalmat adtak az iskolának és idejártatták a gyermekeiket, valamint a pedagógusoknak és a gyerekeknek, hogy a nehézségek ellenére megőrizték lélekjelenlétüket.

Eszterhainé Fatalin Ilona igazgatónő reményét fejezte ki, hogy az elmúlt félév nehézségei után talán megnyugodhatunk. Ezek után a gyerekekhez szólt, a jövőre nézve: „használjátok ki saját tehetségeket, hiszen van, amiben ti vagytok a legjobbak.” A pedagógusok oldaláról pedig a gyerekekhez való közeledés legfontosabb alappilléret fogalmazta meg: „nekiünk minden személyiség önmagáért szeretnivaló”.

Az igazgatónő beszédének végén az elköszönő tanárok nevét sorolta, illetve a Gárdonyi díjban részesülteket.

Mayer Gábor igazgatóhelyettes ezek után a Győri Lions Alapítvány ez évben létrejött ösztöndíjrendszerét és a díjazott tanulók neveit ismertette. A cél egyértelműen a tanulmányi eredmények javításának ösztönzése volt, hiszen az izzapkatasztrófát követően az érintett diákok egy része nehezen tudta feldolgozni a vele történeteket. A támogatás összesen 2 250 000 Ft volt, amiből az első félév végén 600 000 Ft, a tanév végén 1 200 000 Ft került kifizetésre, és iskolapszichológus munkáját is ebből finanszírozták. Az ösztöndíj elosztása egy pontrendszer alapján történt: díjazták az egyenletesen magas színvonalon teljesítőket, de pluszpontok is jártak iskolán kívüli tevékenységekért. Így az alábbi 24 tanuló részesült idén a tanév végén ebben az elismerésben: Molnár Regina 4. a, Nagy Ádám Patrik 4. a, Csibertics Alexandra 4. b, Páhi Henriett 5. b, Mayer Zsófia 5. b, Hábor Konrád 6. c, Mergl Ádám 6. c, Takács Martin 6. c, Baráth József 7. a, Göncz Konor 7. a, Horváth Bálint 7. a, Döbrönte Bettina 8. a, Kövér Regina 8. a, Csonka Noémi 5. b, Orsós Szilveszter 6. b, Orsós Mercédesz 4. b, Bakos Ferenc 6. b, Karcag Bence 7. a, Horváth Gábor 7. c, Horváth Boglárka 8. a, Nagy Viktória 8. a, Kálmán Alex 6. c, Farkas Barbara 5. a, Orsós Beatrix Tímea 7. b.

A Lions Club részéről dr. Solymosiné dr. Kiss Ilona hozta

Győr város üdvözlét, majd átnyújtotta a tanulóknak az ösztöndíj emléklapját.

A közvetlen károsult pedagógusok a Dunaharaszti Képzőművész Kör által felajánlott festményeket vehették át, amit Bánkúti Emese és férje hozott el és adott át.

Természetesen idén sem maradhatott el a legjobban teljesítő tanulók jutalmazása emléklappal és ajándékökönyvvel. Végezetül Ihaszné Szabó Katalin összegezte a Zeneiskola ez évben végzett munkáját, amiből kiderült, hogy a zeneiskola a nehézségek ellenére is hozta a megszokott eredményeket.

Fábián Attila regionális trombitaversenyen nívódíjat kapott, valamint felvételt nyert a veszprémi Dohnányi Ernő Zene-művészeti Szakközépiskolába. Perger Fanni trombitaversenyen ezüst, szolfézsversenyen arany fokozatot ért el. Barcza Dániel és Draveczy Lili bronz minősítést kapott a trombitaversenyen. Szintén bronz fokozatot ért el Baranyi Janka zongoraversenyen. Az idei tanévben rendezték meg először Veszprémben a regionális mélyrézfúvós versenyt, ahol Oláh Krisztián és Ughy Veronika ezüst, Forgács Anna bronz minősítést kaptak.

Pataki Virág és Kenyeres Dzszenifer fuvola szakos tanulók sikeres művészeti alapvizsgát tettek. Ez feltétele volt annak, hogy továbbképző tagozaton folytathassák zenei tanulmányaikat.

Az elhangzott eredmények igazolták a pedagógusok és diákok kiváló helyállását ebben az igazán nehéz időszakban is.

Az elvégzett magas szintű munkához gratulálunk, és kellemes feltöltődést, élménydús nyarat kívánunk mindenkinek!

L. Sz.S.

Fotó: DVTV

A tartalomból:

Önkéntesség jegyében
3. oldal

És akkor, nyugdíjas lett a hét „Vackor”...
5. oldal

Rescue24
7. oldal

Harmónia kiállítás
7. oldal

Házunk tája...

Önkormányzati bizottságok

2. rész

Devecser Város Képviselőtestületének munkáját a megválasztott képviselők közül és a külsős szakértőkből álló bizottságok segítik.

Négy ilyen bizottság van Devecserben. (Szociális és Egészségügyi Bizottság, Gazdasági Bizottság, Településfejlesztési Bizottság, Oktatási Bizottság.)

Manapság többször hallottunk már arról, hogy készül Devecser településfejlesztési terve, de hogy mi is ez, azt kevesen tudják, pedig a településrendezési terv egy település „küldetését”, jövőképét, hosszú távú stratégiáját meghatározó dokumentum.

Ennek kapcsán Lenner Andrást, a Településfejlesztési Bizottság elnökét kérdeztem a tervről illetve a bizottság munkájáról.

– *Kik a tagjai a Bizottságnak?*

– A képviselőtestület részéről, Mayer Gábor, Kertész László és jómagam, külsős segítőként, szakemberként Varga András és Vas-Kovács Sándor. Ezúton is szeretném a bizottság tagjainak megköszönni az munkájukat.

– *Milyen feladatai vannak ennek a Bizottságnak?*

– A településfejlesztési bizottság fő feladatai közé tartozik, hogy kidolgozza, megvitassa és véleményezze a településrendezési terveket, módosításokat. A város kommunális ellátásának fejlesztésére a tájvédelmi, városképi, műemléki jellegű épületek védelmére, a közterületek elnevezésére, emlékmű, emléktábla, művészeti alkotás felállítására, épületek, épületrészek és területek védetté nyilvánítására, vonatkozó javaslatokat tegyen.

A települést érintő fejlesztési koncepciókat, programokat alkalosson meg. Most különösen sok tennivaló vár ránk e területen, hisz a katasztrófa teljes mértékben megváltoztatta településünk arculatát, átírta városunk fejlesztésének irányvonalát. Településrészek szűntek meg, egy új lakópark került megalkotásra, és itt szándékosan használtam a megalkotás szót. Ezt a lakóparkot is be kell kötni Devecser vérkeringésébe.

Napi feladataink közé tartozik a várost érintő azon felajánlások koordinálása, amelyek környezetünk szebbé tételére irányulnak, általuk maradandó születik. (pl. Outcome felajánlás: játszótérépítés, óvoda-iskola udvar felújítás, Várkert földjének elterítése stb.)

– *Milyen gyakran vannak ülések?*

– Az iszapkatasztrófa teljesen átírta az önkormányzat szokásos működését. Azt megelőzően havonta egyszer ülésezett a bizottság. Október 4-e óta több hónapon keresztül, heti több alkalommal is ülésezünk. Az elmúlt két hónapban esett vissza, heti-kétheti egy alkalomra.

– *Érkeztek-e lakossági kérések, érdeklődések a településfejlesztéssel kapcsolatban?*

– Többen is megállítanak az utcán és érdeklődnek terveinkről, illetve számos ötlettel látnak el. Kifejezett, konkrét kérések is elhangzanak a lakosok részéről. (buszpályaudvar helye, várkert újjáépítés, Petőfi tér felújítás, régi Esterházy-malom felépítése, a városi közlekedés rendje stb.). Szeretném hangsúlyozni, hogy e tervek nagy része elképzelés, kidolgozásuk, véglegesítésük folyamatban van. Ezek ismertetése a lakossági fórumok alkalmával többször is megtörtént és még folytatódik a folyamatos tájékoztatás. A lakossági vélemények, javaslatok bekerülnek a bizottsági előterjesztésbe. Ez úton is köszönjük a jobbító szándékú ötleteket.

Külön köszönjük azoknak a lakosoknak a segítségét, akik fényképekkel, régi kiadványokkal és észrevételeikkel hozzájárultak ahhoz, hogy a régi malomról minél több információk legyen.

A bizottság elnökeként fontosnak tartom, hogy naponta tájékozódjak a bontási terület és az új városrész állapotáról. Így többször alkalmam nyílik arra, hogy találkozzak a lakosokkal, elbeszélgessek velük, reményt és biztatást adjak számukra, meghallgatva sérelmeiket, panaszait, kérdéseiket, melyeket tolmácsolni tudok a megfelelő helyen.

Lenner András, a Településfejlesztési Bizottság elnöke

– *Mennyire vesz részt a bizottság a településrendezési terv kidolgozásában?*

– A Pannonterv-Veszprém Kft készítette el Devecser város hatályos településrendezési tervének módosítását az iszap által elöntött terület, illetve az új lakóterület vonatkozásában. Mezei László, a Pápai Építész Stúdió Kft. ügyvezetője, Devecser város megbízott főépítésze vállalta a kárt szenvedett területek komplex rehabilitációjának érdekében az új településrende-

zési terv elkészítését. (Kolon-tára vezető főút, Széchenyi út, Szabadság tér, Deák tér, Damjanich utca, Táncsics M. utca, Toldi M. utca, Hunyadi utca, által határolt területek). A bizottság az egyeztető tárgyalásokon folyamatosan képviselte a helyi elképzeléseket, irányvonalakat.

– *Mit üzen azoknak, akik új otthonba költöznek?*

– Tekintsünk csak egy pillanatra vissza, mi történt. Emlésköz még mindenki az első pillanatok döbbenetére, aztán az elkeseredésre. Mindenkinek idő kellett, hogy felelősséget, de ennyi nap távlatából már az is látszik, hogy az összefogás, az állami szerepvállalás nélkül ma nem költözhetnének új, állandó otthonaikba az emberek.

Kívánjuk hát nekik, hogy a sok megpróbáltatás, stressz után boldogan, egészségesen és büszkén vegyék birtokukba új lakásaikat és mondhassák végre: DEVECSERBEN ISMÉT ITTHON VAGYOK!

Sz. A.

„Csodagyerek” Devecserben

Liszt Ferenc születésének 200. évfordulója alkalmából a Devecseri Ünnep hetek keretében került sor dr. Praznovszky Mihály irodalomtörténész Liszt Ferenc és az irodalom című előadására.

A Liszt művekkel aláfestett érdekes előadás során megismerhettük a művész életének, munkásságának kiemelkedő pontjait, a professzor úr felidézett vetített képekkel pályájának sorsforduló eseményeit. Kortársai elbeszéléseiből olvasott fel az előadó, akik csodálták játékát. A magát magyarnak valló muzsikás „csodagyerekként” kezdődő pályafutása során számos életre szóló barátságot kötött, ehhez kapcsolódó gazdag levelezése irodalmi értékeket

hordoz. Liszt Ferenc a XIX. század egyik legjelentősebb romantikus zeneszerzője, minden idők egyik legnagyobb zongoraművésze volt.

Sz. A.
Fotó: DVTV

Százhalombattai támogatás

Népes küldöttség látogatta meg Devecser városát 2011. június 15-én. Százhalombatta város képviselő-testülete, a műszaki iroda szakemberei Vezér Mihály polgármester úr vezetésével megtekintették a helyreállítási munkálatokat, az épülő lakóparkot. Látogatásuk aktualitását adta, hogy a város által felajánlott épület elkészítése befejező stádiumához érkezett.

A polgármesteri hivatalban részletes tájékoztatást kaptak Toldi Tamás polgármester úrtól az október 4-én bekövetkezett katasztrófától eltelt időszak eseményeiről. A mentési munkálatok megfelelő ütemben haladnak, a külterületi szennyeződés elszállításra folyamatos. Rendkívül sok nehézséget kellett-kell megoldani, kezdve a szennyező anyag összetételének vizsgálatától a kárenyhítés részleteinek kidolgozásáig. A külterületeken élelmiszernövényeket nem szabad termesztetni, így a biomassza előállításának valamennyi feltételét meg kell és meg lehet teremteni, hogy a munkalehetőségtől elesett gazdálkodók ne veszítsék el megélhetési forrásukat. A személyes tragédiát át-

élt lakosság kárenyhítése lassan megoldódik. Használtlakást, új építésű ingatlant, illetve a családtagoknál élők készpénzes támogatást kaptak. A 87 új építésű családi ház műszaki átadása június 17-én kezdődik. Számos család elhagyta a várost, akik közül többen jelezték, elhamarkodták döntésüket, így hamarosan visszatérnek. Az ingóságok pótlása folyamatos, megkezdtek a pénzbeli kifizetéseket.

Toldi Tamás és Vezér Mihály százhalombattai polgármester

Fontos feladat a munkahelyteremtés, sok segítséget kap a város a gondok megoldásában.

Vezér Mihály, Százhalombatta város polgármestere elmondta, hogy 2010. október 28-án megszületett a döntésük, melynek értelmében egy lakás építését vállalja a város, erre a célra elkülönítettek 15 millió forintot.

A városban hagyományos a segítségnyújtás fontossága, hisz ők is veszélyeztetett területen élnek. A MOL Dunai Finomítója, a Dunamenti Erőmű közelsége fokozottan érzékennyé tette a várost a devecseri katasztrófával kapcsolatban, de támogatást nyújtottak a tiszai árvízben sérült lakások építésénél is. Százhalombattához méltó összefogás mellé állt a térség országgyűlési képviselője, Hoffman Pál is.

Kovács László alpolgármester úr, megköszönve a jelentős segítséget, elmondta, hogy kiemelten fontos a város adománya, mert a január elsején megalakult kistérség központi szerepének elengedhetetlen feltétele, hogy munkalehetőséget tudjanak kínálni a minőségi szolgáltatások biztosításához. Százhalombatta felajánlását szolgálati lakás céljából veszik igénybe. Megemlítette, hogy üzenet jellege van a népes küldöttségnek, hisz ezzel is azt jelezzik, hogy fontos, ami itt történik.

Kiss József, a százhalombattai önkormányzat Műszaki Irodájának vezetője a helyszínen ismertette a befejezés előtt álló ház műszaki adottságait. A 90 m²-es (75 m² hasznos alapterü-

letű) lakóház könnyűszerkezetes építéssel készült. A tervezést és a kivitelezést százhalombattai vállalkozók végzik. A Bu-Fa 98' BT és a KI-BO 98' Kft. munkatársai kifogástalan munkát végeztek a Simon István utcai ház munkálatai során.

A látogatás befejezéseként a küldöttség kilátogatott az épülő lakóparkba. Méretei, készültégi foka és minősége elismerést váltott ki a szakemberekből. Turi Attila főépítész a helyszínen részletes tájékoztatást adott a legfontosabb információkról, majd megtekintették a vendégek az egyik, befejezés előtt álló családi házat. Elhangzott, hogy nincs két egyforma épület, s igyekeztek a lakók személyes kéréseit teljes mértékben figyelembe venni a tervezés során. Többszöri egyeztetést követően készültek el a végleges megvalósítási tervek. A küldöttség tagjai meglepedéssel nyugtázták, hogy ajánlásuk jó kezekbe került, felelős döntéssel hozták meg a felhasználás módját.

Devecser városa köszönettel fogadja Százhalombatta nagylelkű adományát, bízva a további együttműködés reményében.

-cs-

Fotó: Baráth András

Márciusban egy gyógyszer-gyártó nagyvállalat jött el megújítani, újjávarázsolni településünk gyerekek által sűrűn látogatott tereit, most június 18-án újabb önzetlen segítségnek köszönhetjük, hogy az általános iskola Petőfi téri épülete illetve annak udvara megszépülve várja majd ösztörl a diákokat.

A Magyarországon 1989-ben megalakult Amerikai Kereskedelmi Kamara nemcsak önkéntes munkájával, hanem jelentős pénzüsszeggel is segítette iskolánkat: 1 milliót adtak az iskola játszóterének rendbetételére, és 4 millió forintot az iskola tornatermének felújítására.

Emellett a közel 60 fő az önkéntesség nevében füvesítette a játszóteret, körbekerítette a homokágyat, lefestette a bejárati ajtókat, valamint a várkerti iskola vaskerítését is. A Kamara tagvállalatainak önkéntesei ehéségüket a saját maguk által, katalokban főzött gulyáslevessel

„Összefogás és önzetlenség” Az Amerikai Kereskedelmi Kamara önkéntesei Devecserben

csillapították, amihez a pogácsát az iskola konyhásai kínálták. De a tanítók is besegítettek nemcsak a reggeli szendvicskészítésbe, hanem a festésbe is. A résztvevők ismét megtapasztalhatták az összefogás erejét.

De mi is ez a szervezet, ami ismét bebizonyította, hogy az emberekben igenis van együtt-

zés és segítő szándék?

Az Amerikai Kereskedelmi Kamara Alapítvány önálló szervezetként 2001 óta működik, hogy egy felelősebb üzleti gondolkodásmódot honosítson meg Magyarországon. Az Alapítvány célja, hogy váratlan természeti katasztrófa, egészségügyi vagy szociális helyzet miatt segítsé-

Az önkéntesek csapata

re szoruló gyermekeket, vagy az őket ellátó intézményeket segítsék. Így jutottak el idén Devecserbe.

Az önkéntesek közül többen már nem először jártak nálunk, hiszen az októberi katasztrófa után rögtön a helyszínre siettek segíteni. Így talán érthető is, hogy mennyire fontosnak tartják az önkéntességben a kétkezi, fizikai munkát.

Az eredmények önmagukért beszélnek. Nagy öröm, hogy a Gárdonyi Iskola Petőfi téri épülete is megújul, remélhetően a kisiskolások meglepedésére, hiszen nem kérdés, hogy a szép környezet ösztönzőleg hat.

Ismételten köszönettel tartozunk a felajánlott pénzbeli segítségért, hogy a település oktatási intézménye még szebb környezettel várhatja diákjait, valamint, hogy Devecserben 2011 – bár szomorú ok miatt – valóban az önkéntesség éve.

L. Sz. S.

Fotó: Baráth András

„Kicsikhez hajolni, hogy magasodjál”

Devecser Város Önkormányzata 2011. évben hagyományteremtő szándékkal ünnepi megemlékezést szervezett a városban dolgozó pedagógusoknak, ahová meghívást kaptak a tevékenységüket támogató, a gyermekek megsegítése érdekében tevékenykedő munkatársak is. A Művelődési Házban megtartott rendezvényen rövid bejátszást, pedagógiai hitvallást tekinthettek meg a résztvevők, majd ezt követően Hoffmann Valéria, a Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház igazgatónője köszöntőjében elmondta, hogy az ünnepek nélkülözhetetlenek életünkben. Különös periodikával vannak jelen, – lelki életünket erősítik, élményt nyújtanak. A közös ünnep kellemes érzése tovább él a hétköznapokban, erősíti összetartozásunkat. A szülők legfeljebb kincsüket, gyermeküket bízzák a pedagógusokra. Azokra a pedagógusokra, akik egyszerre állnak köztisztviselőként, szerezten, de ugyanakkor bármikor kerülhetnek nehéz helyzetbe.

Ezt követően tartotta meg ünnepi beszédét Nagy Péter képviselő, a gazdasági bizottság elnöke, az oktatási bizottság tagja, gyakorló pedagógus. Beszédében kiemelte, hogy pedagógusok áldozatkész munkával az elvárásokat túlnőve teljesítik feladataikat és hozzájárulnak a felnövekvő nemzedék szemléletformálásához. A tudás mindig potenciális tőke az emberek kezében, s mindezért fokozott felelősség nehezedik a pedagógus társadalomra, akiknek ezt a tudást közvetíteni kell. Ugyanakkor nem szabad megfeledkezni arról, mennyire tragikus képet fest a pedagógus pálya akkor, amikor a tudást és a jó erkölcsöt legyőzte az értéktelenség és a durvaság. A pedagógus mindig mintául szolgál a gyermekek előtt, követik szavait, mozdulatait, értékrendszerét. A városra zúdult megpróbáltatás ezt a helyes és követendő magatartás modellt erősítette, amikor a pedagógusok is egy emberként vették ki részüket a munkából, s segítettek úrrá lenni a nehézségeken. Mindent megtettek azért, hogy a gyermeki érzékeny lélek minél kevésbé károsodjon a történetek kapcsán.

Igazi „devecseri pedagógus” módján viselték a katasztrófa következményeit. „Devecseri pedagógus”, akire számíthat a város, számíthatnak a gyermekek és számíthat valamennyi devecseri. „Vezesd őket, utat ne tévessz, / S magadhoz mindig hű maradj, / Mert élen állsz, és messze látszol, / Sose feledd: példa vagy!”

A tiszteletteljes szavak után Toldi Tamás, a város első embere köszöntötte a nyugállományba vonulókat. Elsőként Temesvári Eriként, aki kormányzati kintetést vehetett át, áldozatos munkáját Pedagógus Szolgálati Emlékremmel jutalmazták.

Emléklapot vehetett át Fazekas Árpádné, Horváth Ferencné, Illés Dezsőné, Markos Lászlóné, Móricz Lászlóné, Nyárs Sándorné, Oszkó Mártonné, Pernesz Elekné, Vízi Sándorné és Vukán Istvánné. Jó egészséget, hosszú életet és sok-sok örömet kívá-

nunk a nyugdíjas évekhez!

A Forrás Színház művészei tartalmas, szép műsorral köszöntötték az ünnepeltek. Produkciójukat ajándékba hozták, adózva ezzel a várost ért megpróbáltatások előtt, s elismerésük jeléül a segítők munkájáért. A város vezetői emléklappal köszönték meg az ajándékot.

Az ünnepi délután zárásaként

még kötetlen beszélgetés keretében, zsíros kenyérral és egy pohár borral idézték fel az ünnepeltek az elmúlt esztendő eseményeit.

A nyár beköszöntével jó pihenést, tartalmas feltöltődést kívánunk a város valamennyi pedagógusának!

-cs-, Fotó: Baráth András

Az ünnepeltek

„Aranyvackor”-díj az óvodában

Az idei Gyermeknap ismét kiemelkedő színvonalú programokat nyújtott kicsiknek és nagyoknak egyaránt, de egy új kezdeményezésnek is részesei lehettek az óvodába meghívott vendégek és szülők.

Az óvodai Szülők Szervezetének Közössége az óvoda vezetőjének javaslatára és vele együttműködve a 2010/2011-es nevelési évben létrehozta az „Aranyvackor”-díjat hagyományteremtő célzattal. Minden évben azt az egy-két elköszönő szülőt díjazták, aki gyermekének óvodás éve alatt a legtöbbet tette az óvoda és a szülői ház kapcsolatának ápolásáért, aktívan közremű-

ködött az óvodai rendezvények szervezésében, lebonyolításában, tevékenységével elősegítette az óvodapedagógusok nevelő munkáját is.

A díjátadót megelőzően a szülők titkos szavazáson döntötték el, hogy kit illet leginkább az elismerés.

A díjazottak emléklapokat vehettek át egy köszönő levél kíséretében, amit Göcsei Sára Eszter 8. osztályos tanuló készített tűzzománc technikával. Munkájához a háteret a település Harmónia Alapfokú Művészetioktatási Intézménye biztosította Gyöngyösi Levente támogatásával, amit ezúton is köszönünk. (Eszter egyébként sikeres felvételi után szeptembertől a szombathelyi

Művészeti Szakközépiskolában folytatja tanulmányait.)

A plaketten az óvoda jelképe: Kormos István piszén-piszé kölyökmackója, Vackor látható, amit a díjazott szülők láthatóan örömmel vettek át, név szerint: *Venczel György és Barczáné Baráth Gabriella.*

A Szülők Szervezetének Közössége és az óvónők őszintén remélik, hogy ez a díj ösztönzőleg hat a szülőkre és elősegíti az óvoda és a szülők kapcsolatának szorosabbá válását.

Az elismerésben részesült szülőknek szívből gratulálunk!

L. Sz. S.

Hej óvoda, óvoda...

És akkor, nyugdíjas lett a hét „Vackor”...

Hej óvoda, óvoda, de sok felnőtt járt oda!

Oszkóné Marika – egy; Móriczné Éva – kettő; Vukánné Erzszi – három; Illésné Marika – négy; Horváthné Erzszi – öt; Markosné Teri – hat; Víziné Nóra – hét.

Ahogy a kis óvodás dobogó szívvél lép be az óvoda kapuján, ugyanolyan izgatottan kezdte hosszú évekként elzöngésző öt dajka és két konyhás néni szorgos munkáját. Gondozták, nevelték a sok kis apróságot, finom ételekkel kényeztették, ha kellett, sok kis könnyet letöröltek szemükről, nevetést csaltak az arcukra, kócos kis hajukat megfésülték, ruhájukat igaz-

gatták. Gondos, szorgos kezeik nyomán a gyerekek megtanulták a terítést, öltözködést, szalvétahajtogatást, ceruzafaragást. Mindig örömmel mentek az ovisok elemőzsia-pótlásért a konyhára. Minden nap tisztán ragyogott a csoportszoba, fényes a nagy szárnyas ablaka, tükröfényes a padló, letörölve asztal és szék, mert ebben az óvodában pornak híre – pora sincs. Sokszor fel kellett seperni a lepottyant morzsákat, feltörölni a kipancsikált vizet. Ahány gyermeknek kiságyát lerakták, egész Devecser megaludhatna rajtuk. Ahány lépcsőt fáradt lábuk megmászott, eljuthattak volna nem a Somlóig, akár a Himalájáig is. Mint egy

röpke pillanat, úgy elszálltak az évek, s számuk egyre több lett.

Oszkóné Marika – 16; Móriczné Éva – 29; Vukánné Erzszi – 24; Illésné Marika – 21; Horváthné Erzszi – 19; Markosné Teri – 33; Víziné Nóra – 16.

A búcsúzkodás vidám és könnyes perceire június 3-án került sor. Az óvoda apraja-nagyja énekel, verssel, mesével csalt szemükbe könnyet és bizsergette meg szívüket. Ahogy rájuk néztünk, irigykedtünk csinos, takaros külsejük és mosolygós, kedves arcuk láttán. Gyermekek, munkatárs megatódva nézte, hogy hirtelen ilyen sokan kiröppennek az óvoda falai közül. De ők egymás kezébe kapaszkodtak, ahányan ott búcsúzkodtak,

s nekünk köszönő szavakat így mondtak: „Most e vidám falak közül kiröppenünk, de sok itteni emlék eljön velünk!”

Mi sokat írni már nem akarunk, de annyit mondhatunk, hogy amiért ide jártatok, igen boldogok vagyunk!

„Az egyik legmélyebb titka az életnek, hogy a legértékesebb tetteink azok, amelyeket másokért teszünk.”

A mi munkatársaink ilyenek voltak!

Kedves örökifjú nyugdíjasaink! Kívánunk Nektek egészséget, derűt, jókedvet, szép nyugdíjas éveket!

Szeretettel:

Az óvoda dolgozói

Gyerkőcnap „Bergengóciában”

Izgalmas mesebeli kalandozáson vehetett részt az óvoda apraja-nagyja május 27-én gyermeknap alkalmából.

Dél előtt az aprónépet fogadta birodalmában Habakukk király, aki hoppmestere irányításával az aprónéppel együtt mozgatta meg elgémberedett tagjait, majd „udvari szórakoztatói” az elvárszolt Macskacicó történetét elevenítették meg a birodalom lakói előtt.

Ezután kezdődött a nagy kaland. Habakukk király próbára bocsátotta alattvalóit, hogy elveszett aranytallérjait megkeressék. A szélrózsa három irányába indultak a bátor próbatévk, kiknek útját piros, kék és sárga koronák jelezték.

Erejüket, ügyességüket latba vetve jutottak át a különböző akadályokon: megmászták az üveghegyet; átkeltek a láncos hídon; megszelidítették a falovakat; kiszabadították az állatokat; kifogták az aranyhalat; virágokat gyűjtöttek; meghintáztatták a királykisasszonyok maciját; törpék zokniját párosították; megkerülték a gyémánt tavat; megetették a sárkányt és megkeresték a kincsesládát. A hosszú vándorlás során mindannyian útba ejtették a „zenélő

kutát” hogy a nagy melegben szomjukat csillapítsák.

Habakukk király már türelmetlenül várta, hogy harsonása jelezze az aprónép visszatérését.

Bizony nem kellett csalódnia, kincseskamrája megtelt a sok aranytallérral. Örömeiben Bergengócia minden lakóját meghívta, hogy udvari cukrászának remek fagyaltját megkóstolja. De nem maradt el a jutalom sem, hiszen „jó tett helyébe jót várj!”

A próbát teljesítő gyerkőchad ajándékkal megrakva tért vissza csoportjába, ahol fenséges királyi étkeket fogaszthattak, melyet az udvari főzőasszonyok készítettek.

Délután az aprónéppel együtt a felnőtt nép is a király színe elé járult.

Az udvari kamarazenekar vidám muzsikája után anyukák és apukák bizonyították, hogy méltó tagjai a birodalomnak.

A hoppmester és a ceremóniamester vezényletével kezdetét vette a szórakozás.

Az udvar felnőtt hölgyei reneszánsz zenére lejtettek táncot, a felnőtt „lovagok” pedig bajvívás közben mutatták be erejüket, bátorságukat. Természetesen a szülők sem kerülhették el a próbatételt. Gyermekeikkel együtt ügyesen küzdöttek le az akadályokat:

mandulát törtek; hétmérföldes csizmában jártak-keltek; visszaszerezték a királykisasszonyok kendőjét; virágot szedtek; várat építettek és még sárkányt is etettek.

A király örömmel fogadta, hogy birodalmában a felnőttek között is vannak lelkes és vállalkozó szelleműek, az ő jutalmuk sem maradt el. Ezután az Aranyvackor-díj átadására került sor, majd a kézműves mesterek mutatták be mesterremeikeiket, hogy kedvet ébresszenek a résztvevőkben egy kis kézműveskedésre, alkotásra. Nagy volt a kínálat: készíthettek koronát, pártát, koszorút, királyi zászlót, gyöngyből nyakláncot és nemezből tulipánt.

Ezalatt az udvari kínálóstóban bárki csillapíthatta szomját vagy éhségét.

A nap végén a – Bergengóciát szeptemberben elhagyó – Csipcsirip csoportosok ünnepélyesen átadták utódaiknak a stafé-

tát (zöld ágat), majd vidám énekszóval táncolták körül a májusfát. A tánchoz végül mindenki kedvet kapott, még a király is!

Egy lelkes anyuka irányításával együtt ropta reneszánsz zenére kicsi és nagy. Szinte rengett a föld a talpak alatt, így az erős apukák még a májusfát is könnyen kidöntötték.

Habakukk király jó érzéssel tekintett birodalmára, hiszen e napon gondot és bűt félre téve, önfeledten játszhatott együtt apró- és felnőttépp. Bergengócia mesebeli kalandjait megálmodta Pinténné Kata.

Akit az Istenek szeretnek, meghagyják örökre gyerekeknek!

*Imri Zoltánné
óvodapedagógus*

Zajác Tamás bőrműves iparművész, tisztelete jeléül a város helytállásáért a katasztrófában nagy értékű bőrképet adományozott a Könyvtárnak

Búcsúzók és visszatérők

A hagyományoknak megfelelően koncerttel búcsúztak végzős zeneiskolai diákjaink az iskolától, és mint már megszokott, az iskolából az évek folyamán zenei pályán továbbtanuló növendékek is megmutathatták gyarapodó tudásukat.

Ormándlaky Péter által vezetett rézfúvóskamara játéka után jöttek a búcsúzó. Tomor Bence, Farkas Petra, Kenyeres Dzszenifer, Pataki Virág, Barcza Dániel, Horváth Szilárd, Göcsei Eszter, Tomor Gergő és Fábíán Attila. Felidézve régi szerepléseket, szép eredményeket, vidám pillanatokat, mindegyiküktől külön búcsúzott el a tagozatvezető. A zenei pályán továbbtanuló Farkas Petrának és Fábíán Attilának sikeres tanulmányokat kívánt.

Diploma-koncert anyagának előadása után Ihászné Szabó Katalin meghatottan köszönte meg családjá támogatását és kollégái, elsősorban Németh Szvetlana évek alatt nyújtott segítségét.

A „visszatérők” előadása bebizonyította, hogy az erre a

rögös pályára készülők nem fecsérlik az időt, szépen haladnak tanulmányaikkal.

Bakos Fruzsina zongora és Horváth Bettina klarinét játéka után, Schultzs Dzszenifer először a könnyűnek tűnő, de annál nehezebb Macska-duettet énekelte társával, majd egy Donizetti áriát adott elő. Csurgai Korina fuvola és Varga Laura zongora-játéka megérdemelten csalt elő nagy tapsot a közönség soraiból. Kedves színpolt volt, a nem megszokott hangszerpárosítás miatt, Csurgai Korina fuvola és Hekele Dániel trombita duója. Boldizsár Zsolt vendéget hozott magával. Iskolatársával, Király Boldizsárral, harsona duókat adtak elő.

Záró műsorszámként fellépő rézfúvóskamara, három volt növendékkel, (Peer Tamás harsona, Boldizsár Dániel trombita és Boldizsár Zsolt harsona) és két vendéggel (Király Boldizsár harsona, Battyányi István tuba) tette fel a koncert hangulatára a koronát.

Tartalmas, színvonalas, szép délután volt!

B.Zs.

Búcsú Tímár Lászlótól

Életének 77. évében elhunyt a devecseri Gárdonyi Géza Általános Iskola egykori igazgatója (1962–1976), majd nyugdíjazásáig tanára (1995).

Szívszorító volt halálhíre, hiszen tanítványaként, munkatársaként emlékek özönét őrzöm róla. Felnőttként pedig

tiné-előadásaira. Sikeres tanári munkáját jelzi, hogy akár osztályfőnökként, igazgatóként, balatonszepezdi táborvezetőként, lövészklub elnökeként gyerekek százai rajongtak érte, annak ellenére, hogy szigorú volt.

Hosszú, sikeres pályája során több kitüntetésben, elismerésben részesült. A sok

megtisztelt barátságával, atyai szeretetével, s olyan tanítómestert ismertem meg benne, aki mély emberi érzésekkel, értékekkel, alázatos hivatástudattal rendelkezik. Még ma is hálával emlékezem vissza ragyogó történelemóráira, szellemes latin idézeteire, hősökre és csatákra, amelyeket lenyűgöző módon tudott előadni, elmesélni. Szívesen anekdotázott, társasági ember volt. Sokszor órákat beszélgettünk át, s próbáltuk megváltani a világot.

Az ifjú Tímár Lászlóban az 1956-os forradalom és szabadságharc devecseri eseményeinek egyik közszereplőjét is tisztelhetjük, aki egész élete során igaz hazafiként cselekedett és gondolkodott. Nyugdíjasként is részt vett a közéletben, egy cikluson át (1998–2002) önkormányzati képviselőként, majd később külső szakértőként segítette az önkormányzat munkáját. Kiváló szónokként pedig számos ünnepi megemlékezést, kiállítás-megnyitót tartott, s ezzel is igyekezett országunk és múltunk iránti érzéseit, a művészetek mérhetetlen szeretetét és halhatatlan tárgyi tudását másokkal is megosztani. Ének- és zenetanárként kórust vezetett, vetélkedőt szervezett, és diákjait örömmel vitte a Magyar Állami Operaház ma-

közül tán a legjobban a Devecser díszpolgára címnek örült, amelyet 2005-ben vehetett át. Fiatal tanítóként érkezett szülővárosából, Siófokról Devecserbe, s lett maga is köztisztviselőnek örvendő devecseri. Az Ótemető lett végső nyughelye, ahová temetéskor elhozták a siófoki rokonok a szülőváros maroknyi földjét.

Tímár László, Laci bácsi halálával nagy fa dőlt ki itt, Devecserben. Neve nagybetűkkel kerül be a város történetébe, hiszen elévülhetetlen érdemeket szerzett iskolateremtő munkájával. Hét éven át kereskedelmi szakközépiskolát vezetett, s néhány évre otthonra talált kezdeményezésére a pápai Jókai Mór Közgazdasági Technikum kihelyezett tahoza is. Ő szorgalmazta a „nagyiskola” megépítését a '60-as évek derekán.

Nagyra becsült munkáját Benjámin László gyönyörű szavaival köszönöm meg, emléket iskolánk és városunk szeretettel megőrzi:

„... sosem jár a tisztesség csillaga árván, s nem vész az idő homályán, hanem világít!”

Tisztelt Tanár Úr! Kedves Laci bácsi! Legyen testének könnyű az áldott devecseri föld! Isten vele!

Czeidl József

Fotóe: Baráth András

RESCUE24

Devescer utcáin többször látni nagy piros autókat Rescue24 felirattal. Ezekből az autókban mossák az utcát, házakat, csatornákat. Szinte velünk élnek, de nem tudunk róluk semmit sem: Kik ők? – tesszük fel a kérdést.

Ennek kapcsán Pavelcze Lászlót, a Baptista Szeretetszolgálat RESCUE24 mentőcsapat vészhelyzet-kezelési igazgatóját kérdeztem.

– A devesceriek mostanában kezdték el kérdezni egymástól, hogy kik Önök. Mióta vannak itt Devescerben, mivel eddig nem nagyon láthattuk Önöket?

– A Baptista Szeretetszolgálat RESCUE24 mentőcsapata az iszapömlés másnapjától itt van. Kezdetben az eltűnt személyek felkutatása volt a feladatunk, majd a műszaki mentésben segítettünk, illetve a geológusoknak nyújtottunk segítséget a tározóknál.

– Mit takar a műszaki mentés?

– Feladatunk volt az összes jármű kiemelése az iszapból, mely pünkösdvásárnap fejeződött be, annak 3 autónak a kimentésével, amelyek még a kolontári tóban voltak?

– Még ünnepnap is dolgoznak?

– Mint civil szervezet bármikor dolgozhatunk, vagyis inkább azt mondanám menthetünk.

– Vagyis ha jól értem Önök önkéntesek?

– Igen, a Rescue24 tagjai mind önkéntesek, akik a szabadidejükben vannak itt, de hivatásos szakemberek, tűzoltók, mentősök, rendőrök.

– Eddig úgymond a háttérben tevékenykedtek. Mostanában láthattuk Önöket többször a városban, most mi a feladatuk?

– Közel három hónapja megkezdtek a vörösiszap mentesítés-

sét, fák, bokrok, hidak, köztéri szobrok, villanyoszlopok, nyitott csatornák tisztítását, épületek és járdák, utak mentesítését mind Kolontár, mind Devescer belterületén. Nemcsak az iszappal előtött utcákat tisztítjuk meg, hanem az átmenő forgalom miatt koszossá váltakat is, illetve a közintézmények udvarát. Kolontár belterületét 100%-ban megtisztítottuk, Devescer 98%-ban kész, már csak a bonctási területen visszamaradt növények és fent maradó épületek, tereptárgyak vannak hátra.

Jelenleg a külterületeken dolgozunk, a tározóktól Devescerig a külterület is 80%-ig van megtisztítva.

– Milyen anyaggal dolgoznak?

A mosóanyag egy speciális hangyasav, amit Hollandiából hozatunk, és ezt oldjuk fel vízzel. Ez a hangyasav reakcióba lép a lúggal, felhabzik, és ezt mossuk le, viszont a nehézfémeket nem oldja ki, így nem szennyezi a környezetet. Attól függően, hogy mit mosunk, (épületet, fát) kell hígítani.

– Ha már a fánál tartunk, a kastélyparkot is Önök tisztították meg?

– Igen, mintegy 2700 fát mostunk meg a parkban, ami elég sok időt vett igénybe, mivel egy fán kb. 3–4 m² szennyezett felület volt, és 1 m² megtisztítása fél órát vett igénybe.

– Láthattuk illetve látjuk, hogy nagyon sokat dolgoznak itt nálunk, de többször hallunk Önökről a hírekben, hogy a Baptista Szeretetszolgálat mentőcsapata elsőként érkezik meg egy-egy katasztrófa sújtotta országba. Mondana pár szót a mentőcsapatról?

– Baptista Szeretetszolgálat Rescue24 egy nemzetközi segélyszervezet, amelynek 12 országra tagjai. Magyarországon 70 főt számlál, akik bármiféle katasztrófa után szinte azonnal indulnak menteni. Én személy szerint 40 nemzetközi mentésben vettem részt, így elég nagy rálátásom van a katasztrófa-kezelésekre. Bátran mondhatom, hogy a magyarországi katasztrófa-kezelés az első között van, nagyon jó. Egy baj van, hogy sok dolog a bürokrácia útvesztőjébe veszik el. Sz. A.

Gyermeknap játszóház a Könyvtárban

Gyermeknap alkalmából első alkalommal rendeztünk kézműves játszóházat a Városi Könyvtárban 2011. május 28-án óvodás és általános iskolás korúak részére.

Izgalommal készülődöttünk a játékos foglalkozásra, a kézműves foglalkozás vezetésére Gárdonyi Ágnes üvegtervezőt kértük fel. Nagyon jó érzés volt fogadni a szülőkkel, nagyszülőkkel együtt érkező gyermekeket, akik még az utolsó pillanatban elkészülő lufidekoráció elkészítésében is segítettek.

Ezen a napon kicsik és nagyok – az októberi őszi könyvtári napokon hagyományossá vált kincskereséshez hasonlóan – birtokba vehették a könyvtár épületét. Izgalmas sárkányvadászatra hívtuk a bátor jelentkezőket, melyen egy 13 tagú, a könyvek és a kastély elégetését tervező sárkánycsalád min-

den tagját kellett „levadászni”, s megmenteni a könyvtárat így a pusztulástól. Szerencsére sikerrel jártak bátor vadászaink!

Gyönyörű üvegeképek készültek a kézműves sarokban, ahol mindenki szabadon dönthette el, milyen motívumot fest. A gyermekek mellett az anyukák és apukák (és a könyvtáros néni) is örömmel vették kézbe a festékes tégelyeket, s születtek egyedi, maradandó alkotások a gyermeknap emlékeit megőrizendő.

Városi Könyvtár

Kis képzőművészek kiállítása

2011. június 15-én nyílt meg a Harmónia Alapfokú Művészeti Iskola képzőművészeti tagozatának hagyományos, immár 11. alkalommal megrendezett, tanévzáró kiállítása a Kastélygalériában.

A kiállítást Lakner Gabriella, a Harmónia Művészeti Iskola igazgatója nyitotta meg. Az is-

kola tanára, Gyöngyösi Levente értékelte a tanévet, és értékes tanácsokat adott sok tehetséges növendékének a jövőre vonatkozóan.

A kiállítás július végéig tekinthető meg a könyvtár nyitva tartási idejében.

Városi Könyvtár

PIPAFÜST...

Akkor is él!

Ott, a faltövében állva jöttem rá, hogy tilosban járok. Talán az az egy mentségem volt, hogy amerre én jöttem, sehoh sem volt az úton „Elzárt terület” tábla. Most már mindegy, gondoltam, és csendben félre húzódom várakoztam tovább.

Előre szeretnék mentegetőzni, nem vagyok katasztrófa turista. Nem valami beteges kíváncsiság visz újra és újra a bontandó házak közelébe. Már sokszor próbáltam megmagyarázni önmagammal, de nem jutottam sokkal előbbre, csak arra, hogy mi, a „nem érintettek” is búcsúzunk. Mindenki másként teszi, a maga módján. Amikor a teendők a környékre visznek, arra kanyarodok a kerékpárral, megállok, és ..., és talán búcsúzik.

Így történt ezen a reggelen is. Nem akarom túl misztifikálni a dolgot, de ez a reggel érezhetően más volt. Bár semmi nem utalt rá, éreztem, a szokásos forgatókönyvön kívül itt valami történni fog. A tűzoltók készülődtek a ház locsolására, markoló mellett a gépkezelők beszélgettek, várva a munkakezdést. Ekkor, néhány házzal odébb, autó parkolt le. Igen! Nem gondoltam rá, de talán tudat alatt Őt vártam. A bontandó ház tulajdonosa volt. Egyedül jött, nem volt vele a családja. Egyedül, mert ..., mert vannak alkalmak, amikor egyedül kell érkezni.

A tűzoltók, végezve a locso-

lással, átadták a helyüket a marcolónak. A hatalmas gép kanala, mint egy gonosz, egyfogú óriás, kíméletlenül harapott bele a tetőbe. A munka fájdalmasan rövid volt. Legalább is nekem, építkezést már többször megtapasztalt embernek, nagyon rövid. Szülőfalumban, első saját fedelemet, lehet, hogy szégyen, de tizenkét esztendeig épültem, mire azt mondhattam, hogy kész van. Azt hiszem ez a fajta „lucszéke” még sokunknak ismerős.

Nem tudom, hogy mennyi idő, de szerintem tizenegynéhány perc alatt törmelék halom állt a ház helyén. Miközben a kicsi rakodó gépek neki álltak a maradványok pakolásának, én Őt néztem. Szégyelltem a helyzetet az intimitása miatt, de nem tudtam a szememet levenni róla. Úgy érzem, ilyen magányos embert évek óta nem láttam. A reggeli fuvallat a locsolás ellenére is felkapta a port és az arcomba vágta. Bár nem feléje szállt a por, mégis neki is a szemébe ment. Legalább is úgy gondolom, mert a szemét törülte. Befészkelhette magát, mert újra törölni kellett. Hmm..., milyen ez a por.

Készletét éreztem oda menni hozzá, mondani valamit. Nem tudom mit, de valami vigasztalót. Mondani, hogy menjen ki az új telepre, ahol már szinte kész van az új háza. Nézze meg, attól biztosan jobb lesz. ...szin-

te kész az új háza, ... és micsonda ház!

Tudom, az ízlések különbözőek, de számomra gyönyörűek. Kérem, ne értsenek félre, nem irigylem, de én már régóta ilyen házat álmodtam magamnak. Akik közelebről ismernek sokszor hallhatták tőlem – Majd ha rám szakad a Nemzeti Bank...

... akkor majd megkeresem az általam nem csak építészként, de emberként is tisztelt Makovecz Imrét, és elmondom neki az „álmoházamat”. Elmondom és megkérem, segítsen tovább álmodni. Házat, nyeregetetővel, macskagrádicsal, „kódissállással”. Tűzfalal, a tűzfalon „hergelikkel”, hogy szeme, arca legyen a háznak. „Hergelik”! Vajon hányan tudják, hányan tudjuk, hogy mi az? És vajon hányan tudják, akár az építészek közül is, hogy nem csak „szeme” lesz a háznak, és szellőzést ad, de megvédi a tetőt a szélviharától, mert kiegyenlíti a nyomáskülönbséget. Szóval, álmodni egy régi bakonyaljai, dunántúli házat, ötvözve a mai fejlett technológiával.

De hát az ember a lehetőségei szűkössége miatt mindig mást csinál. Megmarad örökös álomnak, mert az anyagi jószerecske csak nem akar üldözőbe venni. Ezek a tervek egyre jók, nagyon szépek a velük megálmodott éjszakák.

Kíváncsi leszek, ezek a házak

csinálnak-e divatot. Az a szűk réteg, aki ebben a keserves világban még építkezni mer és tud, most látva, felfedezi-e elődeink építkezési stílusát? Rájönnek-e, hogy nem kell nekünk osztrák vagy amerikai mintára házat építenünk, hisz van, ami a miénk. Ami a miénk, és szép!

Valamit, az én szememnek oly szép házokról, valami vigasztalót szerettem volna mondani. Már mozdult volna a lábam, toltam volna a kerékpárt, amikor belül megszólalt egy hang. Egy mondat, amit gyakran hallunk temetések végén. „Köszönjük, hogy fájdalmunkban osztoztak, kérjük a részvétnyilvánítás mellőzését!”

Mire felocsúdottam, már bent ült a kocsijában, visszatolatott és elhajtott. Tétova léptekkel toltam a kerékpárt, mint aki nem tudja hová akar menni. Hazafelé kerülővel mentem. Az új házak felé vettem az irányt. Odaérve, a kerítés mellől egy ismerős autót láttam felém elindulni. Igen, Ő volt! A volán fölött intett és szélesen mosolygott. Ez a mosoly megértte a kerülőt.

Meg, mert lehet hogy nehéz, lehet hogy keserves, és néha világgá menne az ember...

De ez a mosoly számomra azt jelentette, történt, ami történt akkor is él Devecser!

B. ZS.

Dobom a labdát

avagy a vállalkozóké a szó

Rovatunkban devecseri vállalkozókat kérdezzük, hogy az októberi vörösiszap katasztrófa hogyan érintette őket, milyen most a helyzetük, illetve milyen elképzeléseik vannak a jövőjükkel illetően.

A legutóbbi számunkban Kocsy Miklós vállalkozót javasolta Marton Zoltán, így őt kerestem fel éttermében, a Restiben.

– *Ahogy jövök itt a Vasút utcában azt látom, hogy már szinte az összes házat lebontották, a Resti pedig áll és működik. Hogy van ez?*

– Bennünket csodával határos módon elkerült az iszap, előt-

tünk, mögöttünk, mellettünk mindenhol befolyt, mi egy iszapmentes félszigetként megmaradtunk.

– *Egy vörösiszap által érintett terület közepén voltak, az ért mégsem maradtak ki belőle?*

– Ugyan az épületet elkerülte az iszap, de azért volt itt bőven. Az első napon, az elsők között mostuk le azokat az embereket, akiket az iszaptól kihoztak. Annyit mostunk, hogy elfogyott a vizünk, a végén már ásványvizet használtunk. Aztán helyet adtunk mindenkinek, aki erre jött, részt vettünk a takarításban résztvevők étkeztetésében, iszapos csizmával-ruhával jött be

ide mindenki, úgyhogy ők behozták az iszapot. Próbáltuk feltakarítani, de néhol még látszik a nyoma.

– *Az nehéz időszak lehetett itt is, végig nyitva voltak?*

– Igen, ráadásul mi vidéki étkeztetésben veszünk részt, azt el kellett látni. Hála, az iszap után nem mondták vissza az ebédkérést, így folyamatosan főztünk és főzünk most is.

– *Mi a helyzet a kocsmái részszel?*

– Itt jelentősen visszaesett a forgalmunk, mivel a törzsvendégek eltűntek. Főként a környékeliek jöttek, de már házak sincsenek, aki meg messzebről

jött, az biciklivel. Most viszont nem mernek biciklizni egy pohár fröccs után. Jelenleg inkább az iszapszállítók jönnek egy-egy kávéra, üdítőre. Ha ők elmennek, akkor leszünk bajban.

– *Hogy boldogulnak mostanában?*

– Működünk, főzünk. A legfőbb gond az, hogy sokszor előfordul, hogy nincs víz, gáz, a szolgáltatók pedig nem szólnak, így nekünk kell utána járnunk, hogy mi is van. Amúgy a „Resti vidáman elvan.”

– *Ki legyen a következő vállalkozó, akit megkérdezzünk?*

– Én Brunner Ferencet javaslom.

Sz.A.

MEMENTO 2010 A vörösiszap-károsultakért Alapítvány közleménye 2010. évi közhasznúsági jelentésről

Az Alapítvány adatai:

Név: MEMENTO 2010 A vörösiszap-károsultakért Alapítvány
 Székhelye: 8460 Devecser, Vasút utca 29.
 Alapítva: 2010. október 26.
 Alapító: Gallus Kft.(Cg. 19-09-500234)
 Somló Coop Kft. (Cg. 19-09-500923)
 Veszprém Megyei Bírósági végzés száma: 6.Pk.60.166/2010
 Sorszáma: 1593
 Az Alapítvány Adószáma: 18144040-1-19
 Könyvvizetés módja: kettős

A juttatások és a vagyon felhasználásának részletezése:

adatok e Ft-ban

Anyag és anyagjellegű szolgáltatások:	36
Iszapkárosult magánszemélyek számára adomány:	8 900
Devecseri Fűvások Egyesület részére adomány:	300
Összesen:	9 236

I. Számviteli beszámoló:

Az Alapítvány 2010. évben a számviteli törvénynek és a kapcsolódó előírásoknak megfelelően közhasznú egyszerűsített beszámolót állított össze, melyben az eszközök és források egyező végösszege 10 382 ezer forint, a saját tőke összege: 200 ezer forint.

II. A támogatások részletezése forrásonként:

adatok e Ft-ban

	2010. év
Támogatás alapítótól:	1 100
Támogatás magánszemélyektől:	1 386
Támogatás nem magánszemélyektől:	16 930
Összesen:	19 416

III. A vagyon változása, felhasználása:

adatok e Ft-ban

Vagyon összetétele:	2010. év
Indulótőke:	200
Tőkeváltozás:	0
Tárgyévi eredmény:	10 182
Összesen:	10 382

IV. Az Alapítvány által nyújtott támogatások kimutatása

Az Alapítvány közhasznú céljával összhangban 2010-ben a közvetlen iszapkárosult számára nyújtott gyorssegélyt 100–400 eFt közötti értékben, valamint 300 eFt-tal támogatta a Devecseri Fűvások Egyesületét. Emellett koordinált 191 eFt értékű tárgyi adomány szétosztását is.

V. Vezető tisztségviselők díjazása:

Az Alapítvány tisztségviselői ellenszolgáltatás nélkül látták el feladatukat, munkájukért semmilyen díjazásban nem részesültek.

Kelt: 2011. január 31.

MEMENTO 2010
 A vörösiszap-károsultakért Alapítvány
 8460 Devecser, Vasút u. 29.
 Adósz: 18144040-1-19
 Banksz: 17700090-20006778

az alapítvány vezetője (képviselője)

Fabula

„Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Tamási Áron szép gondolatát választotta ars poeticájának a Fabula együttes. Átérezve a vörösiszap okozta fájdalmat, hűen hitvallásukhoz május 30-án ajándékkal kedveskedtek a leginkább sújtott három település gyermekeinek. Somlóvásárhely és Kolontár mellett városunkba is ellátogattak, s verszenés műsorral köszöntötték a

kicsiket gyermeknap alkalmából. A hálás közönség még táncra is perdült a vidám muzsika hangjaira, s együtt dalolt a művészekkel. Vidámságuk szívmenlítő volt.

A fellépő zenészek adományt is gyűjtöttek, melyet az óvoda és iskola képviselői vettek át.

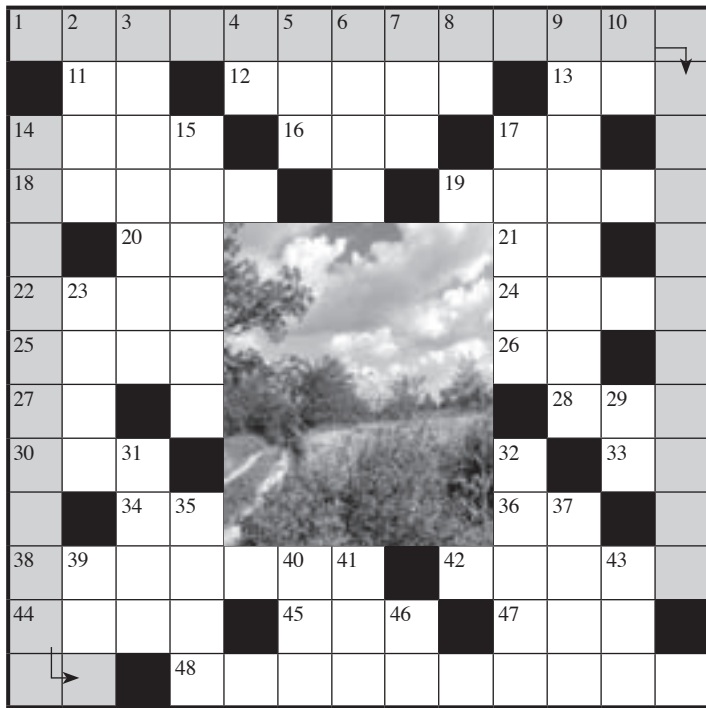
-cs-

Fotó: Baráth András

Koranyár

VÍZSZINTES: 1./ Radnóti Miklós „Koranyár” című versének idézett első része /Zárt betűk: K, R, L, V, L, I, É, F/ 11./ Gítár eleje! 12./ Földmunkához szükséges eszköz 13./ Kán betűi keverve! 14./ Páncélszekrény 16./ Mező 17./ Szikladarab 18./ Lengyel pénzegység 19./ Lel 20./ Nátrium vegyjele 21./ Sav szélei! 22./ Feszélyezettség/francia/ 24./ Kettőzve: amerikai fejezet 25./ ...vízió /Nemzetközi televíziós lánc/ 26./ Ausztria, Vatikán autójel 27./ Gól szélei! 28./ Evezőlapát 30./ Folyadék 33./ Kalcium vegyjele 34./ Totó része! 36./ Étélizésítő 38./ Hazáját megtagadó /latin/ 42./ Takarítóeszköz 44./ Ásító .... /Munkácsy Mihály/ 45./ Kocsonyás kolloid rendszer 47./ ... Jan / Cseh reformátor - 1369-1415/ 48./ Radnóti Miklós egyik versciklusa /Zárt betűk: A, K, G/

FÜGGŐLEGES: 2./ Ismert fürdőhely Somogy megyében 3./ Ruhásszekrény népies neve 4./ Létezik 5./ Kopasz 6./ Van ilyen megjegyzés! 7./ ...rolit / Üvegfenyű ásvány/ 8./ Ver 9./ Kovács „Kokó” István ..... király! 10./ Kalauz nélküli! 14./ A megfjendő idézet második

része /Zárt betűk: I, E, N/ 15./ Borszesz 17./ Repterének bombázása 1941.június 26-án volt 23./ Iskola becéze 29./ Aktinium vegyjele 31./ Vendéglőben egész nap kapható kis adag étel 32./ Kiskocma 35./ ...amentum /Végrendelet/ 37./ Zeneszerző megfelelő számú művét jelöli 39./ Engedély /rövidítve/ 40./ Vágja közepe! 41./ Gyórhöz közeli település 43./ Rés betűi keverve! 46./ Gyümölcs nedve

(Készítette: Czeidl József)

A megfejtéseket július 20-ig várjuk a Művelődési Ház címére (8460 Devecser, Jókai u. 3.) vagy e-mailben: ujdevecseri-ujsag@gmail.com

A májusi szám helyes megfejtése: „... és tengerként áradt felém az orgona, jázmin és akác.”

Nyertesek:

1. Kettinger Ferencné, Ajka,
2. Csőrés Sándorné, Devecser
3. Varga István, Devecser

A nyerteseknek eljuttatjuk a nyereményeket.

Senior torna – 50 felett is fitten – Devecserben!

„Egy kicsike mozgás mindenkinek kell” – Ön számára is ismerős? Kedves Olvasó, a kellemes emlék mellett most a lelkiismerete is megszólalt? Tesz Ön valamit az egészségéért? A lehetőség már az Ön számára is adott, a kor mostantól nem lehet kifogás!

2011. január eleje óta Devecser 15 szépkorú hölgye minden hétfő reggel tornával kezdi a hetet. Jöhet szél orkán erővel, szakadhat az eső, vagy hétágra süthet a nap, ők jönnek és felveszik a súlyzót, húzzák a gumikötelet, és izzadnak. Senki sem kényszeríti őket, nem az orvos javasolta, és nem is betegek. A mozgás szeretete vonzza őket, a törekvés, hogy a betegségeket megelőzzék, ne pedig gyógyítsák. Tudják, hogy a megelőzés könnyebb, olcsóbb és kivitelezhetőbb, mellékhatása sincs. Érdemes ezen elgondolkodni: már néhány óra rendszeres mozgás nagymértékben javíthat egészségi állapotán! Hátizmai megerősödnek, gerince jobban bírja a terhelést, az ízületek átmozgatásával a kopás okozta fájdalom csökkenthető a vállban, a térdben és a csípőben is. Jótékonyan hat a szívre és az érrendszerre, csökken a visszerek fájdalma. Nem említettem még a mozgás pozitív hatását a vérzár értékekre, és még hosszsan sorolhatnám, mi minden változhat a szervezetében pozitív irányba. Biztos vagyok benne, hogy mindezzel Ön is tisztában van, hiszen hallotta, olvasta. Most itt az ideje, hogy elszánja magát, felálljon a karosszékéből és csatlakozzon vidám társaságunkhoz! Jöjjön el és tapasztalja meg saját magán a mozgás jótékony hatását! Szeretettel várom!

Kondor Andrea
gyógytornász

Új Devecseri Újság – A település közéleti lapja, **Kiadja:** Devecseri Városi Könyvtár és Művelődési Ház, **Megjelenik:** 1800 példányban, ISSN 2062-6878, **Hirdetésfelvétel:** a könyvtárban nyitvatartási idő alatt, **E-mail:** ujdevecseriujsg@gmail.com, **Levél cím:** Devecser Városi Könyvtár és Művelődési Ház, 8460 Devecser, Jókai u. 3., **Tel.:** 88/224-125, **Felelős szerkesztő:** Cseh Tiborné, **Szerkesztő-bizottság:** Lászlóné Szeghalmi Stella, Szabó Adrienn, Boldizsár Zsolt, **Nyomda:** KellerPrint Nyomda Kft. Ajka, **Felelős vezető:** Keller Gyula